

اثر بخشی میزان کنش های اجرایی در بستگان درجه یک کودکان مبتلا به اوتیسم و افراد بهنجار

مهدیه محمدی^۱

علی دشت آبادی^۲

مریم افخمی عقدا^۳

مژگان علی خلیلی^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۲۱ تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۰۵/۳۱

چکیده

اثر بخشی میزان کنش های اجرایی در والدین و بستگان افراد مبتلا به اوتیسم یکی از راه های نشان دهنده نقش ابعاد مختلف کنش های اجرایی در سبب شناسی اوتیسم و افراد بهنجار است. این پژوهش با عنوان اثر بخشی میزان کنش های اجرایی در بستگان درجه یک کودکان مبتلا به اوتیسم است. برای این منظور از تکلیف استروپ و دسته بندی کارتهای ویسکانسین در ۱۲۴ نفر از بستگان درجه اول افراد مبتلا به اوتیسم و ۱۲۴ نفر افراد بهنجار در شهر یزد استفاده گردید. همچنین پرسش نامه سنجش دامنه اوتیسم برای کودکان مبتلا به اوتیسم جهت معیار ورود به پژوهش تکمیل شد. تحلیل داده های به دست آمده تفاوت معنی داری بین دو گروه در عملکرد هر دو تکلیف انجام شده نشان داد و گروه بستگان افراد مبتلا به اوتیسم عملکرد ضعیف تری در بازداری و انعطاف پذیری نسبت به گروه کنترل داشتند ($P > 0/001$). این نارسایی کنشهای اجرایی در افراد مبتلا به اوتیسم و خانواده آنها، شناسایی طبیعت اختلال کنش های اجرایی مربوط به فنوتیپ اوتیسم را امکان پذیر می سازد.

واژگان کلیدی

اوتیسم، کنشهای اجرایی، بازداری، تغییر آمایه

۱ کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار مقطع ابتدایی آموزش و پرورش ناحیه دو یزد.

۲ کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان یزد، آموزگار مقطع ابتدایی آموزش و پرورش ناحیه دو یزد.

۳ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، آموزگار مقطع ابتدایی آموزش و پرورش استثنایی یزد.

Maryamafkhami62@yahoo.com

۴ کارشناسی ادبیات فارسی، آموزگار مقطع ابتدایی آموزش و پرورش ناحیه یک یزد. alikhliilym@gmail.com